

NOVE KNJIGE I PUBLIKACIJE

V. Rupić: Veterinar u kući, I-II. Izdavač Logos, Split, 1988.

Knjiga Vlatka Rupića "Veterinar u kući", tek nedavno izašla iz tiska, pobudila je pažnju veterinarske i šire javnosti, što me ponukalo da se osvrnem na nju.

Autor djela diplomirani je veterinar i dipl. ing. poljoprivrede, doktor veterinarskih znanosti, docent na Fakultetu poljoprivrednih znanosti zagrebačkog sveučilišta. Taj kratki biografski podatak iznosim s razloga, što objašnjava pristup djelu i raspon i opsežnost gradiva kojim se knjiga bavi. Riječ je o stručno-popularnom priručniku, koji u sažetu obliku obrađuje područja iz manje više cjelokupnog veterinarstva, no s izrazitim naglaskom na veterinarsku medicinu. Djelo je sačinjeno na temelju poznatih i priznatih priručnika općeg i posebnog značenja te stručnih radova i popularnih publikacija. To proizlazi i iz literature što se navodi na kraju II sveska. Na toj širokoj osnovi i uz vlastita iskustva, autor je izabrao i obradio gradivo, što obzirom na brojna područja koja je obuhvatio, nije bilo lako. Imena ne malog broja istaknutih stručnjaka i znanstvenika (njih 11), koji su izvršili recenziju rukopisa, svaki za svoje područje, jamče osnovnu stručnu razinu djela što nam ga Rupić predočuje.

Kako sam autor kaže, svrha je knjige popularizirati veterinarstvo i veterinarsku medicinu u širokom krugu čitalaca, a uzgajivače i ljubitelje životinja na relativno jednostavan i razumljiv način upoznati u prvom redu s bolestima životinja, kako bi se u slučaju potrebe znali ravnati, što uraditi da pomognu, a što ne činiti dok ne dođe veterinar. Pored toga iznesene su i osnove držanja i ishrane životinja važne za očuvanje zdravlja ili kao mjera liječenja. Prema tome knjiga "Veterinar u kući" ne isključuje veterinara niti sužuje njegov djelokrug, već naprotiv, šireći u javnosti osnovno poimanje o veterinarstvu i dodatno znanje o bolestima životinja, proširuje i uvjete za stručnu veterinarsku djelatnost.

Djelo je sazdano u dva sveska s ukupno 799 strana štiva, a obogaćeno je ne malim brojem uspješnih slika u boji, mahom originalnih snimaka, te većim brojem crteža, koji nadopunjuju štivo. Prvi svezak bavi se općenito uzrocima i prepoznavanjem bolesti, a zatim najvažnijim skupinama bolesti kopitara, preživača, svinje, mesojeda, krznaša, kunića, domaće peradi i drugih ptica. Drugi svezak obuhvaća bolesti zajedničke različitim vrstama životinja pa i one zajedničke životinjama i čovjeku (zoonoze), i to: zarazne, nametničke, neke unutrašnje bolesti, bolesti zbog nedostatne ishrane itd. Tu su nadalje načelne postavke o lijekovima i njihovoj primjeni, o kirurškim bolestima i kirurškim zahvatima, a obrađeno je i porodiljstvo i bolesti u svezi s bređošću te umjetno osjemenjivanje. Iznesena su napokon načela zoohigijene i njihova primjena u praksi kao i načela higijene mesa s osnovama tehnologije.

Kako je vidljivo, sabran je pozamašan fundus podataka i uputa, zanimljivih ne samo za onog tko voli i drži životinje, pa ga posebno zanimaju i njihove bolesti, već i za naprednog stočara i uzgajivača, koji je često u prilici da sam odlučuje i pruža pomoć. Priručnik neće biti na odmet ni drugima koji traže sažet uvid u većinu područja suvremene veterinarske djelatnosti.

Djelo Vlatka Rupića plod je hvalevrijednog truda, upornog rada i stručnog znanja, pa će kao takvu čitaocu i koristiti. Tehnička oprema knjige vrlo je dobra.

Akademik Sergej Forenbacher